

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/62/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120422160
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:6120422160.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: H. U., Q.. XX. XX. XXXX, W. U. T. Q. W., XXX XX T. Q. W., adresa na doručovanie: Q. Y. XX/XXX, XXX XX T. Q. W., o zaplatenie 1.179,91 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1179,91 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 871,66 eur od 25.3.2020 do zaplatenia, a to všetko mu povoľuje uhradiť v 50-eurových mesačných splátkach, splatných vždy každého 25-teho dňa toho, ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok.

Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou pôvodne podanou na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 1200,79 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 1200,79 eur od 25.3.2020 do zaplatenia a zároveň náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu žalobca odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2020 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48. 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splácaním či i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšie ako 90,-kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 16.9.2010 Zmluvu č. 0562884397 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Poukázal na ust. § 497 Obchodného zákonníka. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. Postupca podaním z 2.12.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu

1.12.2019, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 1200,79 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 871,66 eur, z riadneho úroku vo výške 263,65 eur, z úroku z omeškania vo výške 44,60 eur a z poplatkov vo výške 20,88 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal úhrady v sume 0 eur. Dlžná suma ku dňu spisania žaloby predstavuje sumu vo výške 1200,79 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 871,66 eur, z riadneho úroku vo výške 263,65 eur, z úroku z omeškania vo výške 44,60 eur a z poplatkov vo výške 20,88 eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v konaní neuplatňuje. Žalobca poukázal v žalobe na čl. 3 ods. 1 Civilného sporového poriadku ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.7.2019 sp.zn. 6Cdo/113/2018 a rozhodnutia Súdneho dvora EÚ v spojených veciach sp.zn. C-96-17 a C-94-17.

3. Na základe výzvy súdu v rámci upomínacieho konania z 20.11.2020 žalobca súhlasil s vydaním platobného rozkazu v rozsahu istiny 1179,91 eur, úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 871,66 eur od 25.3.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania. Predmetom ďalšieho konania tak ostal iba vyššie uvedený nárok žalobcu.

4. Žalovaný sa k žalobe žalobcu uviedol, že predmetný úver brali ešte spoločne s manželkou, potom odišli do zahraničia. Žalovaný mal za to, že predmetný úver sa spláca z účtu, nemal vedomosť o tom, že tam nie sú finančné prostriedky. V súčasnosti je už žalovaný rozvedený, žije u mamy, je nezamestnaný. K samotnej žalobe sa bližšie nevie vyjadriť. Nemá z čoho predmetný úver splácať, vzhľadom na svoje súčasné majetkové pomery. Poukázal tiež na skutočnosť, že všetky listiny boli zasielané zo strany žalobcu na jeho pôvodnú adresu a nie na súčasnú adresu, kde sa zdržiava.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Zmluvou o postúpení pohľadávok z 24.3.2020, Prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými o 1.8.2002, Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, Zmluvou o splátkovom úvere z 16.9.2010, Oznamením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 2.12.2019, Obchodnými podmienkami účinnými od 1.2.2014, Sadzobníkom poplatkov účinným od 1.7.2010, Výzvou z 16.12.2019, Výzvou z 30.10.2019, Platobnou históriou - výpisom z účtu č. XXXXXXXX, Oznamením o postúpení pohľadávky z 31.3.2020, Pokusom o zmier z 6.8.2020 s poštovým podacím hárkom z 7.8.2020, čiastočným späťvzatím žaloby žalobcu v upomínacom konaní a návrhom žalobcu na pokračovanie v konaní na príslušnom súde, vyjadrením žalobcu z 18.10.2021 s prílohami, a to výpisom z úveru č. 562884397 za obdobie 14.10.2011 až 26.5.2020, výpisom z úveru č. 0562884397 za obdobie 16.9.2010 až 15.10.2011, kópiami obálok s doručenkou s dátumom vrátenia 6.11.2019, 6.4.2020, 20.12.2019, 6.12.2019, Oznamením o postúpení pohľadávky z 31.3.2020, prednesom právneho zástupcu žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Pôvodný veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 16.9.2010 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0562884397, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 2140,- eur žalovanému. Výška úrokovej sadzby bola 14,90% ročne, výška RPMN 19,08% ročne, priemerná hodnota RPMN bola 18,09% ročne. Žalovaný mal úver splácať od prvého čerpania úveru do 30.9.2010 vo výške 15,28 eur mesačne, k poslednému dňu kalendárneho mesiaca (splátka vo výške úrokov a poplatkov) od 20.10.2010 vo výške 37,91 eur mesačne, k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, a to v 119 mesačných splátkach od 20.10.2010. Konečná splatnosť úveru bola k 20.08.2020. Celková čiastka spojená s úverom, ktorú musí dlžník zaplatiť bola v zmluve uvedená v sume 4445,35 eur.

7. Ako vyplýva z čl. II bodu 2. Záverečných ustanovení zmluvy Dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa Bankový produkt v zmysle Úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pre účely Úverovej zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané Bankou s účinnosťou od 1.8.2002 a Úverovými podmienkami Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinné od 1.7.2007. Dlžník ďalej vyhlasuje, že bol Bankou informovaný o skutočnostiach podľa § 37 ods. 2 Zákona o bankách. Dlžník vyhlasuje tiež, že pred podpisom tejto zmluvy bol zo strany Banky písomne informovaný o zmluvných podmienkach podľa § 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských

úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to prostredníctvom Formuláru pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere.

8. Podľa čl. II bodu 5. Záverečných ustanovení zmluvy Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú, podľa § 262 Obchodného zákonníka, spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

9. Výzvou zo dňa 30.10.2019 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že k 30.10.2019 je v omeškaní so splácaním sumy 686,52 eur a vyzval žalovaného na úhradu dlhu v lehote 15 dní od doručenia výzvy.

10. V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 2.12.2019 právny predchodca žalobcu uviedol, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. s účinnosťou od 1.1.2015. Oznámil žalovanému, že banka vyhlásila ku dňu 1.12.2019 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy a vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky v lehote 15 dní.

11. Pôvodný veriteľ výzvou zo dňa 16.12.2019 vyzval žalovaného na úhradu dlhu v sume 1146,06 eur a upozornil žalovaného na možnosť postúpenia pohľadávky. Vyššie uvedené listiny boli doručované žalovanému na adresu uvedenú v zmluve.

12. Oznámením o postúpení pohľadávky z 31.3.2020 spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanému, že pohľadávka z úveru č. 562884397 bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0221/2020/CE uzatvorenej dňa 24.3.2020 postúpená na žalobcu.

13. Pohľadávka voči žalovanému bola žalobcovi postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0221/2020/CE uzatvorenej dňa 24.3.2020 medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 0221/2020/CE je uvedené meno a priezvisko, rodné číslo žalovaného, spolu s číslom úverového účtu a dátumom uzavretia zmluvy.

14. Výzvou zo dňa 6.8.2020 - Pokusom o zmier žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlhu v sume 1397,29 eur najneskôr do 16.8.2020. Uvedená listina bola podaná na poštovú prepravu dňa 7.8.2020 ako je zrejme z pripojeného podacieho hárku.

15. Žalobca vo svojom písomnom podaní z 18.10.2021 uviedol, že dňa 16.09.2010 uzatvoril postupca so žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 2140,- eur. Podľa časti I. čl. 1 bodu 1 Zmluvy sa žalovaný zaviazal mesačne uhrádzať poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eur. Spracovateľský poplatok uhradený pri uzatvorení úverovej zmluvy vo výške 72,99 eur. Poplatok za upomienku predstavuje sumu vo výške 23,24 eur. V zmysle čl. II časti II. Zmluvy sa žalovaný zaviazal mesačne uhrádzať poplatok za poistenie úveru vo výške 1,28 eur. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 1200,79 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 871,66 eur, z riadneho úroku vo výške 263,65 eur, z úroku z omeškania vo výške 44,60 eur a z poplatkov vo výške 20,88 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Dlžná suma predstavuje sumu vo výške 1.200,79 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 871,66 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 263,65 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 44,60 eur a z neuhradených poplatkov vo výške 20,88 eur. Žalovaný dňa 16.09.2010 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 2140,- eur. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 3422,77 eur. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 1268,34 eur, na riadny úrok suma vo výške 1841,46 eur, na úrok z omeškania vo výške 0,17 eur a na poplatky suma vo výške 312,80 eur. Postúpená istina tak predstavuje poskytnutý úver mínus úhrady žalovaného započítané na istinu (2140,- eur - 1268,34 eur = 871,66 eur). Žalobca poukázal vo vyjadrení na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. V súvislosti s platnosťou postúpenia pohľadávky a aktívnou legitimáciou žalobcu v konaní poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.11.2015, sp. zn. 8Co/564/2015 ako aj uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.06.2014, sp. zn. 9Co/133/2013.

16. Z predloženého výpisu z úveru č. 0562884397 vyplýva, že žalovanému bolo poskytnutých dňa 16.9.2010 poskytnutých 2067,01 eur, pričom suma 72,99 eur bola odrátaná ako spracovateľský poplatok. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 3422,77 eur.

17. Žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne na pojednávaní uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu s odkazom na písomné vyhotovenie žaloby. Zmluva obsahuje všetky povinné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom toto tvrdenie je aj nesporným a v tejto súvislosti poukázala na zaslanú špecifikáciu žalovanej sumy.

18. Súd v predmetnej veci rozsudkom č.k. 5Csp/62/2021-195 zo dňa 8.11.2021 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu 1.179,91 eur s prísl. Žalovanému vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

19. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobe vyhovel.

20. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 12.4.2022 č.k. 1CoCsp/4/2022 - 225 zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia uviedol, že súd prvej inštancie neodôvodnil náležite jeho posúdenie týkajúce sa toho, že žalovaný v skutočnosti nedostal úver, ktorý bol medzi ním a právnym predchodcom žalobcu dohodnutý v celkovej výške 2.140,- eur, pretože z tejto sumy bola odpočítaná suma 72,99 eur týkajúca sa spracovateľského poplatku. V tejto súvislosti totiž súd prvej inštancie nevzal do úvahy, že v skutočnosti sa strany (t.j. právny predchodca žalobcu a žalovaný) takýmto spôsobom v zmysle predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere dohodli a tento poplatok bol teda logicky na základe predmetnej dohody osobitnou účtovnou operáciou odpočítaný z celkovej sumy poskytnutého úveru, nakoľko bol splatný pri poskytnutí úveru. V tomto zmysle bolo teda nerozhodné, či ho žalovaný zaplatí z vlastných prostriedkov pri podpise predmetnej úverovej zmluvy alebo sa dohodne s bankou na tom, že táto suma, na zaplatenie ktorej sa v každom prípade s poskytovateľom úveru dohodol, bude odpočítaná od celkovej výšky úveru. Pokiaľ súd prvej inštancie v tomto smere konštatoval, že žalobcovi nebola poskytnutá reálna výška úveru, ktorý bol dohodnutý, nemožno s takýmto záverom súhlasiť a treba predovšetkým konštatovať, že odôvodnenie, ktoré v tejto súvislosti súd prvej inštancie podal, je nepreskúmateľné a nekorešponduje s obsahom právneho vzťahu sporových strán založeného predmetnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Taktiež pretrvávajú pochybnosti o správnosti záverov súdu prvej inštancie o tom, že v prejednávanej zmluvnej vzťahu bola nesprávne vypočítaná RPMN. Totiž v tejto súvislosti nemožno vychádzať zo záveru, ktorý súd prvej inštancie v tomto smere urobil a brať za základ pre výpočet RPMN sumu 2.067,01 eur, teda sumu, o ktorú bol znížený celkovo poskytnutý úver vo výške 2.140,- eur v dôsledku tzv. spracovateľského poplatku. Napokon existujú závažné pochybnosti o správnosti záverov súdu prvej inštancie týkajúcich sa celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ - žalovaný zaplatiť v prejednávanej veci, nakoľko žalobca jednoznačne vysvetlil, ktoré sumy sa majú do tejto celkovej čiastky spojenej s úverom započítavať, a predovšetkým poukázal na modifikáciu výšky splátky jednak za obdobie do 30.9.2010 a za obdobie po 20.10.2010 a jednak na modifikáciu, ktorá vyplýva z toho, že poistenie úveru nebolo podmienkou poskytnutia tohto úveru alebo daných podmienok, za ktorý bol úver poskytnutý, a preto v zmysle § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch nie je možné do celkovej čiastky spojenej s úverom započítavať sumu týkajúcu sa poistenia úveru. To znamená, že započítanie splátky vo výške 36,63 eur sa javí byť dôvodné, pričom nie je možné mechanické ustálenie celkovej čiastky spojenej s úverom tak, ako to urobil súd prvej inštancie, teda vynásobenie celkového počtu splátok, t.j. 119 výškou splátky v sume 37,91 eur, čím by bolo možné dospieť k sume 4.511,29 eur. Všetky tieto okolnosti robia rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle vyššie uvedeného nepreskúmateľným a ako taký bol zrušený postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude dôsledne vyrovnáť sa s celou argumentáciou žalobcu v tomto konaní, a to tak pokiaľ ide o operáciu týkajúcu sa spracovateľského poplatku, ako aj pokiaľ ide o ustálenie celkovej čiastky spojenej s úverom. Taktiež bude potrebné, aby súd prvej inštancie sa zaoberal (ak sa ukáže taká potreba) správnosťou výpočtu RPMN, o ktorej zatiaľ vo svetle argumentácie žalobcu nie sú závažnejšie pochybnosti. Až po takto doplnenom dokazovaní a právnych úvahách bude možné vo veci zákonne rozhodnúť.

21. Žalovaný následne po rozhodnutí odvolacieho súdu požiadal o možnosť uhradiť dlh v primeraných splátkach najviac po 50,- eur mesačne. Žalobca v písomnom vyjadrení z 27.7.2022 uviedol, že súhlasí s povolením úhrady dlžnej sumy v splátkach po 50,- eur pod stratou výhody splátok.

22. Žalobca vo vyjadrení z 18.8.2022 uviedol, že nárok uplatnený podanou žalobou podľa jeho názoru preukázal predloženými dôkazmi v celom rozsahu a medzi stranami nie sú sporné ani žiadne skutkové tvrdenia, v dôsledku čoho je potrebné všetky žalobcom tvrdené skutočnosti v tomto konaní považovať v súlade s ust. § 151 ods. 1 CSP za nesporné. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný bol pred postúpením pohľadávky zo strany právneho predchodcu žalobcu v nepretržitom omeškaní so splácaním čo i len časti tohto záväzku po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní a pohľadávka bola ku dňu jej postúpenia v celom rozsahu splatná. Zároveň žalobca uvádza, že jeho právny predchodca v súlade s právnymi predpismi pred poskytnutím úveru s odbornou starostlivosťou preskúmal schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver.

23. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

25. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

26. V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenie, sú neplatné.

27. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

28. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

29. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

30. V zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

31. Ako vyplýva z § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

32. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

33. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

34. V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

35. Ako vyplýva z § 2 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

36. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

37. V zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

38. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

39. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

40. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

41. V zmysle § 526 ods. Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

42. Ako vyplýva z § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

43. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

44. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

45. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemeší.

46. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah všeobecných obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

47. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

48. Nepochybné zmluva uzavretá medzi účastníkmi záväzkového vzťahu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

49. V danom prípade bola medzi stranami sporu uzavretá úverová zmluva, ktorá je absolútnym obchodom a takýto vzťah sa spravuje treťou časťou Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. V predmetnej veci však ide o spotrebiteľský úver, ktorý je regulovaný osobitnou právnou úpravou (zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Za spotrebiteľský úver sa považuje akákoľvek odložená platba a samozrejme napriek absolútnemu obchodu sa úver popri inštitúte pôžičky nedá nezahrnúť medzi právne vzťahy označené ako spotrebiteľské úvery. Ide však o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, pričom spotrebiteľ úver prijíma na spotrebu. Teda ide o typicky občianskoprávny vzťah. Spotrebiteľský úver je jeden z najfrekvencovanejších občianskoprávných vzťahov.

50. Popretím úveru ako absolútného obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských

zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

51. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením *lex specialis* s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

52. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

53. Súd je toho názoru, že ust. bodu 5. Záverečných ustanovení zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 11.6.2013 v rozpore s § 54 ods. 1 OZ zhoršuje postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, keďže výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka sa prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľa nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

54. V danej súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

55. Uvedené ustanovenie zmluvy (čl. II. bodu 5. Záverečných ustanovení) je tak možné považovať aj za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka.

56. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom žalovaným bola dňa 16.9.2010 uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. 0562884397, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 2140,- eur žalovanému. Výška úrokovej sadzby bola 14,90% ročne, výška RPMN 19,08% ročne, priemerná hodnota RPMN bola 18,09% ročne. Žalovaný mal úver splácať od prvého čerpania úveru do 30.9.2010 vo výške 15,28 eur mesačne, k poslednému dňu kalendárneho mesiaca (splátka vo výške úrokov a poplatkov) od 20.10.2010 vo výške 37,91 eur mesačne, k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, a to v 119 mesačných splátkach od 20.10.2010. Konečná splatnosť úveru bola k 20.08.2020. Celková čiastka spojená s úverom, ktorú musí dlžník zaplatiť bola v zmluve uvedená v sume 4445,35 eur.

57. Súd sa v prvom rade zaoberal aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu v predmetnej veci, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi bankou a žalobcom s poukazom na splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách.

58. Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok. Pri zmene dohodnutého režimu doručovania majú zmluvné strany vzájomnú oznamovaciu povinnosť, aby sa zabezpečila účinnosť doručovania právnych úkonov - zmluvnej strane nemožno pričítať v jej neprospech, že doručovala na pôvodne dohodnutú adresu, ak jej táto zmena nebola včas oznámená (z dôvodu

právnej istoty v právnych vzťahov možno odporučiť dojednať notifikačnú povinnosť týkajúcu sa zmien v doručovaní výslovným spôsobom v zmluve). Je neprípustné, aby adresát porušením povinnosti oznámiť novú adresu požíval výhody spočívajúce v zmarení právnych účinkov pre neho nepriaznivých právnych úkonov, a to na úkor konajúcej osoby, ktorá koná v súlade s tým, čo bolo pre doručovanie dohodnuté. Je irelevantné, či sa adresát v mieste doručovania skutočne zdržiava - dôležité je to ako vymedzil spôsob prijímania zásielok v zmluve. Predpokladá sa, že ak účastník zmluvy uvedie určitú adresu, tak tým vymedzil svoju dispozičnú sféru, kde má zabezpečenú možnosť oboznámiť sa s doručovanou zásielkou. Opačná argumentácia by totiž viedla k absurdným dôsledkom - zmluvná strana by úmyselne uviedla adresu, na ktorej sa nezdržiava, aby znemožnila účinné doručovanie. Takto dojednanú fikciu doručenia možno istým spôsobom považovať za nadbytočnú, nakoľko pri doručovaní hmotnoprávnych úkonov sa nevyžaduje reálne prevzatie zásielky adresátom - z toho vyplýva, že aj bez takto dojednanej fikcie doručenia sa bude právny úkon považovať za doručený bez ohľadu na jeho faktické prevzatie, ak dôjde do dispozičnej sféry adresáta (porovnaj R4/2021).

59. Žalobca v danom prípade predložený obávkami s doručenkami preukázal, že výzvy z 30.10.2019, 2.12.2019 ako aj 16.12.2019 doručoval na poslednú jemu známu adresu žalovaného uvedenú v zmluve. Žalovaný nepreukázal, že by oznámil právnemu predchodcovi žalobcu inú adresu na doručovanie. Právny predchodca žalobcu tak mal za to, že doručuje zásielky do dispozičnej sféry žalovaného.

60. Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 24.3.2020 zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0221/2020/CE, pričom v Prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 0221/2020/CE je uvedené meno a priezvisko, rodné číslo žalovaného, spolu s číslom úverového účtu a dátumom uzavretia zmluvy. Na základe uvedenej zmluvy došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. na postupníka - žalobcu, čím je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

61. K postúpeniu pohľadávky došlo v danom prípade v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako aj v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

62. Výzvou zo dňa 30.10.2019 totiž oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že k 30.10.2019 je v omeškaní so splácaním sumy 686,52 eur a vyzval žalovaného na úhradu dlhu v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Následne došlo listom z 2.12.2019 k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky z predmetnej zmluvy.

63. Vyššie uvedené preukazuje splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to uplatnenie práva dodávateľa podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

64. Následne listom z 16.12.2019 pôvodný veriteľ vyzval žalovaného na úhradu dlhu v sume 1146,06 eur a upozornil žalovaného na možnosť postúpenia pohľadávky. Vyššie uvedené listiny boli doručované žalovanému na adresu uvedenú v zmluve. K postúpeniu pohľadávky došlo dňa 24.3.2020.

65. Súd sa ďalej zaoberal skutočnosťou, či zmluva uzavretá medzi stranami sporu spĺňala všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch účinným v čase uzavretia zmluvy. Vzhľadom na rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorého názorom je súd viazaný, súd v uvedenej súvislosti na jeho odôvodnenie v celom rozsahu odkazuje. Žalovanému bol poskytnutý úver, ktorý bol medzi ním a právnym predchodcom žalobcu dohodnutý v celkovej výške 2.140,- eur, pričom zároveň uhradil dodávateľovi spracovateľský poplatok v sume 72,99 eur. V skutočnosti sa strany (t.j. právny predchodca žalobcu a žalovaný) takýmto spôsobom v zmysle predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere dohodli a tento poplatok bol teda logicky na základe predmetnej dohody osobitnou účtovnou operáciou odpočítaný z celkovej sumy poskytnutého úveru, nakoľko bol splatný pri poskytnutí úveru. V tomto zmysle bolo teda nerozhodné, či ho žalovaný zaplatí z vlastných prostriedkov pri podpise predmetnej úverovej zmluvy alebo sa dohodne s bankou na tom, že táto suma, na zaplatenie ktorej sa v každom prípade s poskytovateľom úveru dohodol, bude odpočítaná od celkovej výšky úveru. Žalovanému tak bola poskytnutá reálna výška úveru, ktorý bol dohodnutý, čo korešponduje s obsahom právneho vzťahu sporových strán založeného predmetnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere. V prejednávanej zmluvnej vzťahu bola správne vypočítaná RPMN. Totiž v tejto súvislosti nemožno vychádzať zo základu pre výpočet RPMN vo výške 2.067,01 eur, teda zo sumy, o ktorú bol znížený

celkovo poskytnutý úver vo výške 2.140,- eur v dôsledku tzv. spracovateľského poplatku. Ohľadne správnosti výpočtu RPMN, vo svetle argumentácie žalobcu, nie sú závažnejšie pochybnosti.

66. Pokiaľ ide o celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ - žalovaný zaplatiť v prejednávacom prípade, žalobca jednoznačne vysvetlil, ktoré sumy sa majú do tejto celkovej čiastky spojenej s úverom započítavať, a predovšetkým poukázal na modifikáciu výšky splátky jednak za obdobie do 30.9.2010 a za obdobie po 20.10.2010 a jednak na modifikáciu, ktorá vyplýva z toho, že poistenie úveru nebolo podmienkou poskytnutia tohto úveru alebo daných podmienok, za ktorý bol úver poskytnutý, a preto v zmysle § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch nie je možné do celkovej čiastky spojenej s úverom započítavať sumu týkajúcu sa poistenia úveru. To znamená, že započítanie splátky vo výške 36,63 eur sa javí byť dôvodné, pričom nie je možné mechanické ustálenie celkovej čiastky spojenej s úverom, teda vynásobenie celkového počtu splátok, t.j. 119 výškou splátky v sume 37,91 eur, čím by bolo možné dospieť k sume 4.511,29 eur (v súvislosti s vyššie uvedeným porovnaj odseky 43, 44, 45 a 46 uznesenia Krajského súdu v Prešove č.k. 1CoCsp/4/2022-225 z 12.4.2022). Na základe uvedeného súd dospel k záveru, s ohľadom na názor vyslovený v odvolacom rozhodnutí, ktorého závermi je viazaný, že predmetný úver nie je bezúročný a nárok žalobcu je dôvodný v celom rozsahu.

67. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

68. Nakoľko sa krajský súd v zrušujúcom uznesení nestotožnil so závermi vyjadrenými v rozhodnutiach, na ktoré poukazoval prvoinštančný súd (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7CoCsp/5/2021 z 29. 04. 2021, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3CoCsp/39/2020 z 24. 11. 2020, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11CoCsp/17/2020 z 23.2.2021, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 27Co/118/2019 z 28. 04. 2020), kedy v obdobných prípadoch boli považované predmetné úvery za bezúročné a bez poplatkov, súd je viazaný opačným názorom odvolacieho súdu, preto považuje uplatnený nárok žalobcu na istinu ako aj úrok z úveru vrátane ďalšieho príslušenstva za dôvodný.

69. Žalobca má v danom prípade nárok na istinu úveru v sume 871,66 eur, riadneho úroku v sume 263,65 eur ako aj kapitalizovaného úroku z omeškania v sume 44,60 eur (vyčíslený z dlžnej istiny pri sadzbe 5% ročne za obdobie do zosplatnenia a po zosplatnení úveru do dňa 20.2.2020). Pokiaľ ide o nárok na poplatky v sume 20,88 eur a úrok z omeškania požadovaný z istiny nad 5% ročne, v tejto časti vzal žalobca žalobu späť v rámci upomínacieho konania po výzve súdu z 20.11.2020.

70. Súd preskúmal zmluvu o spotrebiteľskom úvere z pohľadu prípadného možného rozporu úroku z úveru s dobrými mravmi.

71. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

72. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečené aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

73. Neprimeranou, a teda odporujúcou dobrým mravom, je spravidla taká výška úrokov dojednaná v zmysle ustanovenia § 658 ods. 1 OZ, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v dobe ich dojednania, a to stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov a pôžičiek.

74. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014

75. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov (119 splátok) v septembri 2010 činil úrok 13,92 % p.a. (nové obchody), kedy dvojnásobok tohto úroku predstavuje 27,84%. Priemer úrokových sadzieb obdobných úverov v uvedenom roku predstavoval 13,69%.

76. Z uvedeného je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne (o viac ako 100%) neprevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. V danom prípade tak nejde o neprimerané vysoké úroky, ktoré by boli dojednané v rozpore dobrými mravmi (§39 Občianskeho zákonníka).

77. Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že úver je odplátnym právnym úkonom. Odplatu (cenu) predstavujú spravidla úroky. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka).

78. Kauza úverového právneho vzťahu spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia peňažných prostriedkov má dlžník (prijímateľ úveru) platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje (úverové obdobie); v takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov (porov. Štenglová/Plíva/Tomsa a kol., Obchodní zákonník, komentár 9. vydání C.H.BECK str. 1153).

79. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. (v súvislosti s vyššie uvedeným porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. júna 2020, sp. zn. 5 Cdo 42/2020 zverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov pod R 5/2021)

80. Vzhľadom na vyššie uvedený názor je zrejmé, že veriteľ má nárok na úrok z úveru do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, ako aj po tomto dátume, avšak iba v rozsahu, v akom by mu nárok vznikol pri riadnom plnení si povinností dlžníkom. V danom prípade je tak zrejmé, že pokiaľ z celkovej sumy úroku z úveru 2105,11 eur po zarátaní úhrad žalovaného v sume 1841,46 eur, si žalobca uplatnil sumu 263,65 eur, uvedený nárok je dôvodný a žalobca nežiada úrok z istiny vo väčšej sume, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

81. Žalobcov nárok uplatnený žalobou tak bol v uvedenom rozsahu dôvodný.

82. Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručeníu je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručeníu najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2011, sp. zn. 5Cdo 129/2010).

83. Slovné spojenie „dostane do sféry jeho dispozície“ nemožno vykladať v zmysle procesných predpisov. Je ním treba rozumieť konkrétnu možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória a súdna prax za takú možnosť považuje nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale aj tie prípady, keď dorúčením listu alebo telegramu obsahujúceho prejav vôle do bytu adresáta či do jeho poštovej schránky, príp. i v hodením oznámenia o uložení takej zásielky do poštovej schránky adresát úkonu nadobudol objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom právneho úkonu. Stačí, ak mal objektívne príležitosť tak urobiť.

84. Jednostranný písomný prejav vôle je účinný voči adresátovi v okamihu, resp. dňom ocitnutia sa v jeho dispozičnej sfére a možnosťou adresáta oboznámiť sa s jeho obsahom (napr. vložením do poštovej schránky v mieste bydliska adresáta, ak sa tam zdržiava). Nie je prípadne rozhodné, že sa adresát nedozvedel v tento deň o obsahu právneho úkonu (Uz NS ČR z 26. 4. 2007, sp. zn. 28Cdo 1334/2006).

85. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, zaviazal ho súd aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy v žalobcom požadovanej výške 5% ročne z dlžnej istiny od

25.3.2020 do zaplataenia, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády z priznanej sumy.

86. Žalobca v danom prípade predložený obábkami s doručenkami preukázal, že výzvy z 30.10.2019, 2.12.2019 ako aj 16.12.2019 doručoval na poslednú jemu známu adresu žalovaného uvedenú v zmluve. Žalovaný nepreukázal, že by oznámil právnenmu predchodcovi žalobcu inú adresu na doručovanie. Právny predchodca žalobcu tak mal za to, že doručuje zásielky do dispozičnej sféry žalovaného.

87. Mimoriadne vyhlásenie splatnosti z 2.12.2019 bolo žalobcom odosielané žalovanému dňa 4.12.2019 a vrátené dňa 6.12.2019. Dlžnú sumu mal uhradiť do 15 dní. Žalovaný tak bol dňa 25.3.2020 nepochybne v omeškaní a súd žalobcovi od uvedeného dňa mohol priznať nárok na úrok z omeškania.

88. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, výšku úroku súd priznal s poukazom na ust. § 517, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z. Ku dňu 25.3.2020 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 0,0 % p.a., žalobcom požadované úroky z omeškania vo výške 5 % ročne tak neprekračujú zákonom stanovenú sadzbu úroku z omeškania.

89. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

90. Podľa § 232 ods. 3 a ods. 4 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

91. Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Žalovaný uviedol, že je konateľom nefunkčnej spoločnosti a momentálne si musí platiť zdravotné poistenie, nakoľko ako konateľ nemôže byť evidovaný na úrade práce. Vo vyplnenom tlačive pre dokladovanie pomerov uviedol, že nevlastní žiaden majetok, býva v byte, ktorého vlastníkom je jeho mama. Uviedol tiež vyživovaciu povinnosť k jednému nezaopatrenému dieťaťu. Podľa správy ORPZ vo Vranove nad Topľou z 24.6.2022 nie je držiteľom ani vlastníkom žiadneho motorového vozidla. Súd zároveň zistil, že má evidované účty v bankách, avšak s nulovým zostatkom (k 13.7.2022).

92. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, ako aj na skutočnosť, že žalobca súhlasil v podaní z 27.7.2022 s povolením úhrady dlžnej sumy v splátkach po 50,- eur, súd žalovanému povolil zaplatiť dlh v primeraných splátkach po 50,- eur mesačne.

93. Jedným z ustálených pravidiel rozhodovacej praxe súdov je pravidlo, podľa ktorého by k zaplataeniu dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia (napríklad rozsudok Krajského súdu Trnava sp.zn. 10Co/293/2016 zo dňa 14. 06. 2017). Splácanie dlhu nepresiahne dobu 36 mesiacov. Účelom priznania dlžnej sumy súdnym rozhodnutím nemôže byť likvidačné pôsobenie na spotrebiteľa, ktorý sa dostáva z finančných problémov, ale uspokojenie nároku veriteľa, pričom žalobca aj vzhľadom na priznanie nároku na úrok z omeškania nebude takýmto rozhodnutím nijako ukrátený.

94. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

95. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

96. Ako vyplýva z § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

97. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie

po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

98. Zavinenie zastavenia konania spočíva predovšetkým na procesnom „zavinení“ zastavenia konania, t. j. účastník konania, ktorý podal návrh na začatie konania a bez vecného rozhodnutia súdom zobral svoj návrh na začatie konania späť (napríklad bez udania dôvodu)(uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 10. 2010, sp. zn. 2MOBdo 4/2010).

99. Ustanovenie § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku je z obsahového hľadiska v podstate zhodné so skorším § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý stratil účinnosť 30. júna 2016. Niet preto dôvodu neaplikovať ustálenú judikatúru všeobecných súdov, ktorá sa týka § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. (nález Ústavného súdu SR z 20. marca 2018, sp. zn. II. ÚS 569/2017)

100. Keďže na základe výzvy súdu v rámci upomínacieho konania z 20.11.2020 žalobca súhlasil s vydaním platobného rozkazu v rozsahu istiny 1179,91 eur, úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 871,66 eur od 25.3.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania, predmetom ďalšieho konania ostal vyššie uvedený nárok žalobcu, pričom zastavenie konania v prevyšujúcej časti zaviniť žalobca späťvzatím bez udania dôvodu.

101. V predmetnej veci tak niet pochýb o tom, že zodpovednosť za zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 20,88 eur s nesie žalobca, keď k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo bez udania dôvodu po výzve súdu v upomínacom konaní.

102. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“), ak sa návrhom uplatňuje nárok, ktorý je sčasti v rozpore s právnymi predpismi, súd vyzve žalobcu, aby v lehote piatich pracovných dní od doručenia výzvy uviedol, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka. Ak tak žalobca urobí, platí, že vo zvyšnej časti vzal návrh späť a konanie sa v tejto časti zastavilo. O tomto následku súd strany upovedomí.

103. Procesná zodpovednosť za zastavenie konania v zmysle § 256 ods. 1 CSP nie je viazaná len na úkon späťvzatia žaloby, ale všeobecne na akékoľvek procesné zavinenie za zastavenie konania. I keď v zmysle § 8 ods. 1 zákona o upomínacom konaní dochádza k zastaveniu konania zo zákona bez toho, aby súd o tejto skutočnosti rozhodol, uvedené je viazané na procesný úkon žalobcu, ktorým tento udelí súhlas s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka. Je tak na žalobcovi, či takýto súhlas udelí alebo nie, pričom v prípade ak tak urobí, nesie zodpovednosť za zastavenie konania vo zvyšnej časti uplatneného nároku (v súvislosti s uvedeným porovnaj napríklad uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 6CoCsp/46/2021 z 30. 11. 2021, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 8CoCsp/14/2020 z 24. 06. 2021).

104. Z pôvodne uplatnenej sumy 1200,79 eur s príslušenstvom tak žalobca dôvodne uplatňoval sumu 1179,91 eur s príslušenstvom. Žalobcov úspech tak predstavoval 98,26% a neúspech 1,74%. Úspešnejšiemu žalobcovi tak po odrátaní neúspechu od jeho úspechu vznikol proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97% ($98,26 - 1,74 = 96,52\%$), ktorý mu súd aj priznal.

105. Žalobca požadoval aj úroky z omeškania, ohľadne ktorého nároku bolo konanie v upomínacom konaní zastavené (v rozsahu na 5% ročne), pričom jednalo sa príslušenstvo pohľadávky bez toho, aby ich špecifikoval v kapitalizovanej forme, teda vo forme, ktorá by predstavovala v istom slova zmysle uplatňovanú istinu. Za týchto okolností by nebolo dôvodné, aby súd tieto úroky kapitalizoval, takýmto spôsobom z nich vlastne vytváral istinu a bral ju do úvahy aj ako základ pre posúdenie miery úspechu a neúspechu sporových strán v tomto konaní, respektíve rozsahu procesného zavinenia na zastavení konania. V súvislosti s vyššie uvedeným názorom súd poukazuje na judikatúru Krajského súdu v Prešove, napríklad na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/3/2019 zo dňa 26. 02. 2019, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co/141/2018 zo 4.4.2019. V súvislosti s vyššie uvedeným spôsobom určenia úspechu strán sporu, súd poukazuje na názor vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 27Co/136/2017 zo dňa 31. 10. 2017, ktoré rozhodnutie zohľadňuje uznesenie NS SR sp.zn.6Obo/243/2007 z 27.11.2008.

106. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

107. Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.